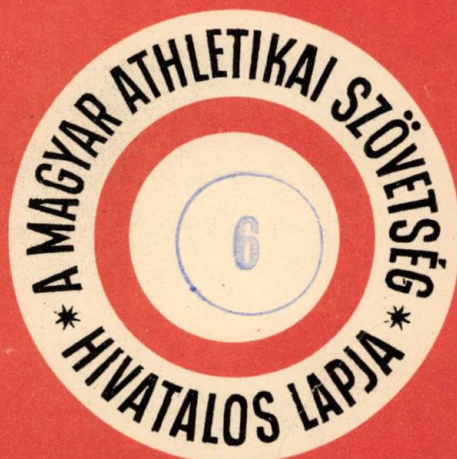
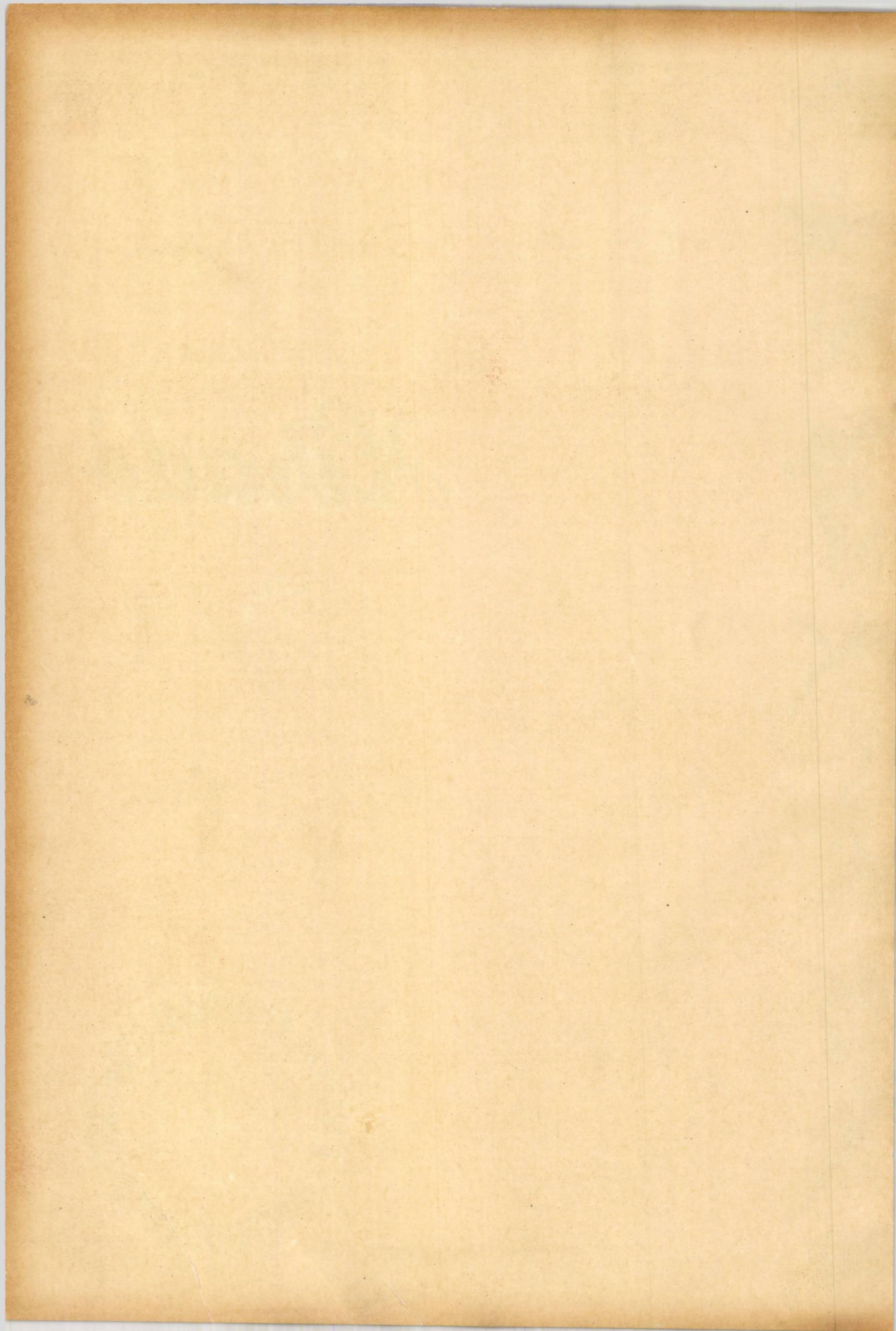

ATLETIKAI

Híradó

ATLETIKAI Híradó

III. ÉVFOLYAM

A MAGYAR ATHLETIKAI SZÖVETSÉG HIVATALOS LAPJA

1959. ÉV 6. SZÁM

A MAGYAR ATHLETIKAI SZÖVETSÉG

Időiglenes Működési Szabályzata

A Magyar Athletikai Szövetség az atlétika szervezője és szakmai igazgatási szerve, mely az MTST által meghatározott, illetve jóváhagyott feladatait önállóan hajtja végre. A szövetség önálló jogi személy.

A sportszövetség címe: Magyar Athletikai Szövetség

Székhelye: Budapest, V. Rosenberg házaspár-u. 1.

Működési területe: Magyar Népköztársaság
Pecsettje: kör alakú, benne a felirat: Magyar Athletikai Szövetség, 1897.

I.

A Magyar Athletikai Szövetség célja és feladata

Célja az atlétika iránti érdeklődés felkeltése a dolgozók, elsősorban az ifjúság mind szélesebb rétegének bekapcsolása az atlétikába, rendszeres foglalkoztatása és szocialista szellemi nevelése.

Ezen cél érdekében a következő feladatokat hajtja végre:

- irányítja, összehangolja és ellenőrzi az atlétika területén folyó tevékenységet,
- segíti és ellenőrzi a szakosztályok megalkulását, szakmai fejlődését, versenyek rendezését,
- segíti a KISZ, a szakszervezetek testnevelési és sportmunkáját és velük minden területen szoros kapcsolatot tart, bajnokságokat, nemzetközi és országok közötti versenyeket, tömegversenyeket és bemutatókat kezdeményez, illetve rendez, versenyekkel kapcsolatos óvásokban dönt,
- bevonja a legjobb szakembereket a szövetség munkájába,
- elkészíti és az illetékes TST-hez előterjeszti programját, évi költségvetését, hazai és nemzetközi versenynaptárát, illetve versenykiírásait, versenyszabályait és ezek alapján negyedéves munkatervét,
- javaslatokat dolgoz ki a sportág fejlesztése érdekében és azt - szükség szerint - a Nemzetközi Atlétikai Szövetség /IAAF/ elé terjeszti,
- gondoskodik az edzők, versenybírók képzéséről, továbbképzéséről, fejlesztési és támogatja a sportág szakirodalmát, az ehhez szükséges előfeltételeket biztosítja,
- kezeli a szövetség vagyonát a társadalmi tulajdont megillető felelősséggel,

- elősegíti sportlétesítmények létrehozását és fejlesztését, ellenőrzi használatukat, valamint karbantartásukat,
- gondoskodik a válogatott csapatainak felkészítéséről,
- előkészíti és összeállítja a sportág munkájáról szóló évi beszámolót,
- nyilvántartja az atlétika országos csúcsait, illetve eredményeit,
- elbírálja a versenyzők egyik sportszervezetből a másikba való átlépését,
- megvitatja és figyelemmel kíséri a sportszerek és sportfelszerelések termelését,
- javasolja az állami és sportkitüntetések adományozását,
- képviselteti magát a Nemzetközi Atlétikai Szövetségben /IAAF/.

II.

A Magyar Athletikai Szövetség szervezete

a./ A szövetség felépítésében az államigazgatás területi beosztásához alkalmazkodik. Ezek szerint a következő szervei lehetnek:

- 1./ országos,
- 2./ budapesti, megyei,
- 3./ budapesti kerületi, járási, járási jogú városi.

A szövetség helyi szerveinek létrehozását az illetékes TST engedélyezi a Magyar Athletikai Szövetséggel egyetértésben.

A szövetség országos és helyi szervekre tagozódik. A szövetség helyi szervei kettős irányítás és ellenőrzés alatt állnak. A helyi feladatok végrehajtásában a helyi TST, szakmai kérdések tekintetében a felsőbb szövetség az irányító, illetve ellenőrző szerv.

b./ A Magyar Athletikai Szövetség vezető szerve 25 tagú tanács. A tanács tagjait a választások megtartásáig az MTST Elnöksége nevezi ki, illetve menti fel. A tanács a szövetség elnökeiből, alelnökeiből, elnökségi tagokból, a szövetség főtitkárából, titkárából, szakfelügyelőjéből, a szövetségi kapitányokból, a bizottságok vezetőiből, valamint a kinevezettek közül áll.

c./ A tanács ülési közzéi időszakokban 9 tagú elnökség gyakorolja a tanács jogkörét. Az elnökség tagjait a választások megtartásáig az MTST Elnöksége nevezi ki.

illetve menti fel. Az elnökség elnökből, alelnökből, főtitkárból, titkárból és elnökségi tagokból áll.

- d./ Az elnökség - szükség szerint - az egyes feladatok ellátására állandó, vagy ideiglenes bizottságokat állíthat fel. A bizottságok vezetőit és tagjait /3-7 fő/ a szövetség elnöke jelöli ki és az elnökség irányítása alatt működnek.
- e./ A szövetség helyi szerveinél a tanács létrehozása csak a választások megtartásakor válik szükségessé. /A helyi szövetségek tisztségviselőit a d./, e./ pont szerint illetékes TST bízza meg./

III.

A szövetség tagjai

A szövetség tagjává válik mindazon az MTST-nél nyilvántartásba vett egyesület /sportkör, sportclub/, amely atlétikai szakosztályt működtet, illetve létrehoz és azt a területileg illetékes /járási, városi, megyei/ szövetségnél is bejelenti. Csatlolni kell a szakosztály vezetőségének névsorát és a sportkör szövetségi képviselőjének nevét. A sportegyesületeket a szövetség tagjává a területileg illetékes szövetség elnöksége veszi fel.

a./ A tagok jogai:

- a szövetség jóváhagyásával, illetve megbízása alapján nyilvános versenyeket rendezhetnek és ezen versenyeken résztvehetnek,
- a szövetség engedélyével nemzetközi találkozókat kezdeményezhetnek,
- a szövetség működési szabályzatának megfelelően képviselhetik a sportkör érdekeit,
- a sportkör tagjai szövetségi tisztségre jelölhetők, illetve kinevezhetők,
- az atlétikával kapcsolatos minden kérdésben a szövetséghez fordulhatnak,
- a szövetség tagjai jogorvoslattal élhetnek az illetékes TST-knél és a felsőbb szövetségnél.

b./ A tagok kötelezései:

- kötelesek alávetni magukat a szövetség szabályzatainak, döntéseinek és határozatainak,
- versenyzői számára az atlétika rendszeres üzéséhez a feltételeket biztosítani,
- nyilvános versenyek rendezéséhez az illetékes szövetség előzetes engedélyét kérni,
- nyilvános versenyeken induló versenyzőiket a szövetség által nyilvántartani /igazoltatni/,
- a szövetséggel szemben fennálló anyagi kötelezettségeket pontosan teljesíteni.

c./ A tagság megszűnése:

- a sportkör vagy szakosztály megszűnésével.
A sportkör /szakosztály/ megszűnését írásban kell bejelenteni és ennek alapján a területileg illetékes helyi szövetségek elnöksége törli a tagok sorából.
- Kilépéssel.
A kilépést bejelentő sportkör a szövetséggel szemben esedékes anyagi kötelezettségét az év végéig köteles teljesíteni.
- Kizárással.
Kizárható a tagok sorából az a sportkör amely a népi demokratikus államrend érdekeit sértő, vagy a tagok erkölcsű nevelését veszélyeztető működést fejt ki, a szövetség szabályait és határozatait ismételt felszólításra sem tartja be, a szövetséggel vagy valamely sportkör-

rel /clubbal, egyesülettel/ szemben fennálló tartozását ismételt felszólításra sem egyenlíti ki, egy éven keresztül sportműködést nem fejt ki.

A kizárási határozatot indokolni és az érdekelt sportkörrel /clubbal, sportegyesülettel/ írásban közölni kell. A határozat kézhezvételétől számított 15 nap alatt a sportkör az illetékes TST-hez fellebbezhet.

IV.

A Magyar Athletikai Szövetség tisztségviselői és bizottságai

A szövetség tanácsának, elnökségének, bizottságainak tagjai díjmentesen látogathatják illetékességi területükön az atlétikai versenyeket. A szövetség munkatársai elnökségi megbízólevél alapján ellenőrizhetik az alsóbb foku szövetségek és a sportkörök szakosztályainak munkáját. A szövetségben kifejtett munkaért fizetés vagy ellenszolgáltatás nem jár, kivéve a függetlenített alkalmazotkat.

A tanács

A tanács évenként legalább négyszer ül. Uléseink csak a tanács tagjai szavazhatnak. A tanács nyílt szavazással, szótöbbséggel határoz. Szavazategyenlőség esetén az elnök dönt.

- tárgyalja és megerősíti a szövetség évi munkaprogramját, költségvetését, gazdasági beszámolóját, az atlétika versenyszerűt, országos és nemzetközi versenynaptárát, munkatervét, az elnökség jelentését,
- az atlétikával összefüggő kérdésekben előterjesztett javaslatokat,
- az atlétika szabálykönyvét és fegyelmi szabályzatát,
- az atlétika minőségi és tömegsport fejlesztésének irányelveit.

Az elnökség

Az elnökség havonta legalább kétszer ül. Uléseink csak az elnökség tagjai szavazhatnak, meghívott személyek csak tanácskozási joggal vehetnek részt.

- felelős az MTST irányvonalának és határozatainak betartásáért és végrehajtásáért,
- elkészíti az atlétika nemzetközi és hazai versenynaptárát, költségvetését, évi programját, munkatervét,
- javasolja az MTST felé a sportkörök nemzetközi levelezéseit és előterjesztést tesz a külföldre történő ki és beutazásokra,
- felügyeletet gyakorol a szövetségben működő valamennyi bizottság felett, azokat rendszeresen beszámoltatja, az alsóbb szövetségek beszámolóit megtárgyalja,
- tárgyalja a válogatott keretek felkészítésével kapcsolatos előkészületi teendőket, az edző bizottság, szakfelügyelő és szövetségi kapitányok munkáját és ellenőrzi ezeknek tevékenységét,
- jóváhagyja az edzői szerződéseket,
- felügyeli az Atlétikai Híradó kiadását,
- javasolja az atlétika képviselőjét a Magyar Olimpiai Bizottságba és a Nemzetközi Atlétikai Szövetségbe /IAAF/,
- javaslatot tesz a kiváló és érdemes sportolói címre, valamint kormánykitüntetésekre.

Az elnök hatásköre:

- elnököl a tanács és elnökségi üléseken,
- képviseli a szövetséget hatóságokkal, társ-sportszövetségekkel és harmadik személyekkel szemben,
- fegyelmi eljárást rendelhet el - indokolt esetben - versenyzők, edzők, versenybírók, sportkörök ellen a fegyelmi szabályzat szerint.

A főtitkár hatásköre:

- a szövetség országos főtitkára feladatait függetlenített alkalmazottként látja el,
- egyeztetni a szövetség munkatervét, gondoskodik elkészítéséről,
- vezetési és irányítási a szövetség ügykezelését, illetve a napi feladatokat,
- gondoskodik a szövetség határozatainak és levelezéseinek elkészítéséről,
- előkészíti a tanács és az elnökségi ülések anyagát,
- az elnökség határozata alapján irányítja segíti és ellenőrzi a bizottságok munkáját, hivatalból tagja minden bizottságnak,
- felügyeli a titkár /ok/ munkáját.

Az elnök és főtitkár együttes hatásköre:

- aláírják a sportszövetség határozatait,
- aláírják a nemzetközi ki és beutazások iratait,
- aláírják a nemzetközi levelezéseket,
- felelősek a szövetség költségvetés szerinti gazdálkodásáért,
- kiadományozási és utalványozási joggal rendelkeznek,
- gondoskodnak az elnökségi ülések összehívásáról és annak napirendi anyagát írásban 3 nappal az értekezlet előtt kiküldik.

Az alelnök hatásköre:

- helyettesíti az elnököt akadályoztatása esetén,
- ellenőrzi a hatáskörébe utalt munkaterületeket és a szövetség határozatainak végrehajtását.

A titkár hatásköre:

- helyettesíti a főtitkárt akadályoztatása esetén,
- felelős az ellenőrzésére kijelölt bizottságok munkájáért,
- egyeztetni a bizottságok munkatervét, ülésterveit,
- ellenőrzi a bizottsági ülések jegyzőkönyveinek elkészítését.

A szakfelügyelő hatásköre:

- munkáját az elnökség által jóváhagyott munkaterv alapján végzi,
- negyedévenként beszámol az elnökségnek munkájáról,
- hivatalból tagja az edző bizottságnak,
- az elnökség megbízásából távlati tervet dolgoz ki a sportág szakmai fejlődésének érdekében,
- felügyeli a válogatott keretek és azok mellett foglalkoztatott edzők munkáját a szövetségi kapitánnyal együtt,
- véleményezi és ellenőrzi a válogatott keretek évi és időszakos edzésterveit, valamint a válogatott keretek edzőinek jelentését,
- segítséget nyújt a szövetségi kapitánynak a válogatott keretek /felőtt, ifjúsági/ felállításához,
- segíti az egész ország területén az atlétikában működő edzők szakmai tevékenységét,
- ellenőrzi a szakosztályokban folyó szakmai és nevelési munkát, erről észrevé-

telt tesz a sportkör elnökségének és jelentést tesz a szövetség elnökségének,

- segíti és együttműködik a válogatott keretknél tevékenykedő sportorvosokkal,
- véleményezi a benyújtott edzői szerződéseket.

A szövetségi kapitányok munkaköre:

- elkészítik a válogatott keretek évi és időszakos edzésterveit, gondoskodnak arról, hogy - az elnökség jóváhagyása után - a keret edzői ennek megfelelően végezzék tevékenységüket,
- távlati tervet dolgoznak ki a válogatott keretek felkészülésére,
- negyedévenként írásban beszámolnak az elnökségnek a keretek munkájáról,
- hivatalból tagjai az edző bizottságnak,
- felügyelik - a szakfelügyelővel karöltve - a válogatott keretek edzőinek tevékenységét,
- szorosan együttműködnek a válogatott keret orvosával,
- javaslatot készítenek - a szakfelügyelővel közösen - a válogatott keretek ill. csapatok összeállítására az elnökség felé. Vita esetén az elnökség dönt.

Bizottságok

Az elnökség szükség szerint az egyes feladatok ellátására állandó vagy ideiglenes bizottságokat állíthat fel.

A bizottságok munkaterv alapján dolgoznak és szükség szerint üléseznek. Legalább fél-évenként beszámolnak az elnökségnek. A bizottságok feladata és hatáskörébe tartoznak a következők:

1./ Edző bizottság:

- a versenyzők szakmai és erkölcsi nevelését állandóan napirenden tartja,
- gondoskodik az edzők erkölcsi neveléséről, figyelemmel kíséri azok politikai magatartását,
- kidolgozza az atlétika szakmai fejlődéséhez szükséges távlati terveket és feladatokat,
- gondoskodik, hogy a testnevelés és sport tudományos alapelvei az atlétika gyakorlati munkájában érvényesüljenek,
- gondoskodik, hogy az atlétikában működő edzők munkájukban érvényesítsék a szövetség elnöksége által elfogadott felkészítési elveket és módszereket,
- javaslatot tesz az edzők képzésére és továbbképzésére a sportágban kiadandó szakanyagokra, véleményezi a megjelenő könyveket és rendszeresen segíti az edzők munkáját szakanyagokkal, illetve mintaedzésekkel,
- ellenőrzi a jóváhagyott edzői szerződések betartását,
- esetenként véleményezi az edzői szerződéseket,
- véleményezi a külföldi szerződéseket kötő edzők kérelmét,
- nyilvántartja az edzőket,
- különös gondot foglalkozik a tömegek sportoktatási kérdésének kidolgozásával
- a versenyszabályok kidolgozására, vagy azok módosítására javaslatot tehet,
- megbízás alapján ellenőrizheti az egyes szakosztályok szakmai és nevelési tevékenységét,
- véleményezi a válogatott csapatok felkészítési tervét,
- rendszeres kapcsolatot tart fenn a TMT-vel és a TF-al,
- javaslatot tesz a nemzetközi tanfolyamokon való részvételre, edzői értekezleteket tart, szükség szerint,

- javaslatot tesz minősítésekre, valamint az edzők visszaminősítésére,
- az EB vezetősége szükség szerint kisebb bizottságokat bízhat meg különböző feladatok ellátásával.

2./ Fegyelmi bizottság:

- a fegyelmi eljárásokat az érvényben lévő egységes sportfegyelmi szabályzat, illetve az atlétika fegyelmi szabályzatának alapján folytatja le,
- nyilvántartja a fegyelmi határozatokat,
- gondoskodik a fegyelmi határozatok végrehajtásáról.

3./ Gazdasági bizottság:

- elkészíti a szövetség évi költségvetését gondoskodik annak végrehajtásáról, vezeti a kapcsolatos nyilvántartásokat és a könyvelést,
- szigorúan őrködik az atlétika egész területén a takarékos, egyszerű gazdálkodásról,
- ellenőrzi a rendezvények elszámolását,
- vezeti az anyagkönyvelést, álló és fogyóeszközök nyilvántartását, javaslatot tesz selejtezési ügyekben,
- véleményezi a sportkörök nemzetközi találkozóinak költségvetését és elszámolását.

4./ Ifjúsági bizottság:

- elősegíti és ellenőrzi az ifjúsági versenyzők nevelését és szakmai fejlődését,
- ellenőrzi az ifjúsági versenyzőkkel foglalkozó edzők szakmai és nevelő munkáját, erről tájékoztatja az illetékes SK elnökségét és jelentést tesz a szövetség elnökségének,
- javaslatot tesz az ifjúsági válogatott keretek összeállítására és ellenőrzi azoknak munkáját,
- nyilvántartja az ifjúsági versenyzők eredményeit,
- ellenőrzi az ifjúsági versenyzők sportorvosi vizsgálatának rendszeres teljesítését.

5./ Versenybíró bizottság:

- gondoskodik arról, hogy a versenyeket a szabályok betartásával rendezzék,
- biztosítja a sportkörök által rendezett versenyekre versenybírók küldését,
- gondoskodik a versenybírók képzéséről, továbbképzéséről,
- javaslatot tesz nemzetközi versenyek versenybíráira,
- javaslatot tesz a versenybírók minősítésére, visszaminősítésére,
- nyilvántartja a versenybírákat,
- megvitatja a versenyszabályokat és indokolt esetben javaslatot tesz az elnökség felé azoknak megváltoztatására.

6./ Propaganda bizottság:

- feladata az atlétika népszerűsítése,
- irányítja, szervezi az atlétika egyes versenyének hírverését,
- elkészíti az "Atlétikai Híradó"-t,
- gondoskodik a szövetség határozatainak ismertetéséről, az MTST Közlönyben közétételéről,
- foglalkozik szakkikkek, szakanyagok megírásával, illetve megíratásával,
- gondoskodik szakkönyvek és folyóiratok beszerzéséről.

7./ Szervezési bizottság:

- javaslatot tesz a bajnoki rendszerre,
- összeállítja az évi versenynaptárt,
- elkészíti a bajnokságok /bajnoki versenyek kiírását,

- nyilvántartja a szövetség munkatervét, értekezleteit és a kiutazásokról szóló jelentéseket,
- a szövetség által megrendezésre kerülő hazai és nemzetközi versenyekre forgatókönyvet készít,

8./ Nyilvántartási bizottság:

- nyilvántartja a versenyzőket minősítésük szerint,
- vezeti a csúcok nyilvántartását, rendszeresen erőssorrendet állít össze,
- felülvizsgálja a beérkező átigazolási kérelmeket.

9./ Technikai bizottság:

- kimutatást készít a létesítményekről és felszerelésekről,
- hitelesíti és ellenőrzi a sportszereket és létesítményeket,
- ellenőrzi a sportlétesítmények állapotát,
- ellenőrzi a sportszerek felhasználását, karbantartását,
- javaslatot dolgoz ki a sportszerek készítésére,
- felelős a szövetség hatáskörébe tartozó versenyek műszaki előkészítéséért és anyagellátásáért,
- véleményezi a technikai újításokat.

Megjegyzés:

A IV. pontban foglaltak értelemszerűen vonatkoznak az országos és valamennyi helyi szövetségre. Természetesen a helyi szövetségek tisztségviselői és bizottságai a fenti hatáskörökben csak saját területükön illetékesek.

V.

Egyéb rendelkezések

A szövetség bevételeit /Állami támogatás, tagdíjak, nevezési díjak, stb./ az illetékes TST által jóváhagyott költségvetés szerint használja fel. A szövetség működési szabályzata az alapszabály jóváhagyásáig érvényes.

Jóváhagyta a Magyar Athletikai Szövetség elnöksége 1958. július 18-án.

dr. Bácsalmási Péter s.k. Gaál Ferenc s.k.
elnök helyett főtitkár

+

A Magyar Testnevelési és Sport Tanács elnöksége a Magyar Atlétikai Szövetség ideiglenes működési szabályzatát 28-5/1958/XI.6./ sz. alatt az alábbi észrevételekkel, illetve megjegyzésekkel jóváhagyta és a Szövetség működését engedélyezi.

1./ A II./a. fejezet utolsó mondatának jóváhagyott szövege:

"A helyi feladatok végrehajtásában a helyi TST., szakmai kérdések tekintetében a felettes szövetség az irányító, illetve ellenőrző szerv."

2./ A Tanács félévenként ülésezik,

3./ Az elnökségi és bizottsági ülések határozatképességét 51 %-ban állapítja meg.

Budapest, 1958. november hó

Hegyi Gyula s.k.

Kovács Ferenc:

HORVÁTH JÁNOS RUDUGRÓ CSÚCSTARTÓNKA

1958-59 ÉVI

felkészítése

Horváth János 1954. októberében kezdett el atletizálni. Ebben az évben versenyen nem indult. Edzéseken elért eredménye 280 cm volt 1955-ben 350 cm, 1956-ban 390 cm, 1957-ben 415 és 1958-ban 430 cm-t ugrott. Az utóbbi magasságot négy alkalommal ugrotta át. Tanítványom 1958-ban a rudugrás alapvetően fontos mozzanatait lényegében elsajátította és mozgásában már csak kisebb hibák mutatkoznak. Ilyen volt például az, hogy felugrás után rudja nem függőlegesen lendült fel, hanem kissé jobbra tért el, vagy az, hogy ugrását nem jellemezte a meredek felfelé törekvés. Az előbbi hibát az okozta, hogy az elugrás helyzetében, a túlzott rud mögött maradás kedvéért, a rudat nem függőlegesen, hanem kissé jobbra tartva indította el. Az utóbbi hibát pedig annak tulajdonítottuk, hogy térdével és alsó lábszárával nem közelítette meg a rud felső részét kielégítő módon.

Miután a hibákat és annak okait megállapítottuk, egy-kettőre megtaláltuk az ellenszert is és a későbbi fedett-pályás edzéseken ezek kijavításához fogtunk hozzá. Emellett azonban volt egy másik problémája is, amely már 1957-ben is gondot okozott és nem tudtuk megoldani. Ebben az időben Horváth Jánost sprintformája valamint ugrókészsége már alkalmassá tette arra, hogy 370 cm-es, vagy ennél esetleg magasabb fogásmagassággal is ugorjon. Ez azonban nem sikerült, mert minden esetben idő előtt felleldült és a salakra való visszaesés veszélye fenyegetett. Kénytelenek voltunk tehát visszafogni a megszokott 355 cm-es fogásmagasságra. Így csak 430 cm-t vagy egészen kiváló technika esetében 440 cm-t lehet ugrani. Sokat gondolkoztunk a dolgon és végül is arra a megállapításra jutottunk, hogy Horváth János - egészen kiváló fizikai adottságai mellett, egy kelemetlen, az atlétikai mozgások számára kedvezőtlen tulajdonsággal is rendelkezik; kötött vállizületek és merev gerincvel. Erről a megállapításra abból következtettem, hogy felugrás után azemelláthatóan is rövid maradt a rudon, hiányzott a puha, hosszú rálógás, kinyúlás. Ehelyett görcsös rövidülést tapasztaltam. Ennek tulajdonítottam, hogy magasabb fogás erőltetése esetén időelőtti a felleldülés. Ennek kiküszöbölésére Horváth János, minden akarata ellenére, fizikailag képtelen volt. Mikor ezt a véleményemet tanítványommal közöltem, ő maga sem akarta elhinni, de tanácsaimat elfogadta.

Az 1958-as évad befejezésével az edzéseket tulajdonképpen abba sem hagytuk. Novembertől január közepéig termi edzéseket folytattunk hetenként öt esetben. A termi edzések anyaga ebben az évben már az erőgyakorlatok részből elhanyagolása mellett, inkább a nyújtóhatása, lazító gyakorlatokra irányult. Valószínűleg nyújtottam a versenyzőt. A váll és hátizomlazító és nyújtó gyakorlatok egész sorozatát állítottuk össze és szerenként ezeket a gyakorlatokat végeztettem tanítványommal.

Természetesen végeztünk emellett ruganyosító és különböző szereken ügyesítő gyakorlatokat is. Amikor az időjárás megengedte, mezei edzést tartottunk, amely egy órai könnyű futkározásból állt. Január közepétől kezdve heti két fedettpályás edzést tartottunk, majd amikor arra lehetőség nyílt, heti

3-4 esetben tartottunk fedettpályás edzéseket. Ezeken az edzéseken a már említett hibák kijavítását tűztük ki feladatul. A fejlődés eredményes volt, mert a jobbra való kitérés egyre ritkábban jelentkezett, ugyanakkor egyre gyakoribb volt a meredek felfelé törekvő mozgás. Tanítványom február közepén már könnyűszerrel ugrotta át - középüggővel - a 4 métert. Mikor pedig áttértünk a hosszú rohamu ugrásra, már 420 cm sem jelentett komolyabb akadályt. A fedettpályás edzésekkel párhuzamosan tovább folytattuk a váll és hátizomlazító, nyújtó gyakorlatokat. A fedettpályás edzések megkezdésével a heti edzések száma hatra emelkedett, fele fedettpályás formában.

Tanítványom a terhelést jól bírta, fáradtságról soha nem tett említést annak ellenére, hogy mi rudugrók voltunk mindig az utolsók, akiket lezavartak a pályáról. Amint a pálya talaja megengedte, azonnal elkezdtük az edzéseket. A heti edzések száma maradt az hat, ebből ugróedzés 3-4 alkalommal, két alkalommal pedig vágtaedzéseket folytattunk a megfelelő sprintforma kialakítása végett. Az ugróedzéseket speciális rudugró gyakorlatokkal kezdtük: letűzés, felleldülés, majd a roham ellenőrzése után 380-400 cm-es magasságon gyakoroltuk az ugrást. Horváth János mozgásában az elmúlt évi hibák csaknem nyomtalanul eltűntek. Igen jó erőnlétben, 2-3 hetes tatabi edzőtáborozáson vett részt, ahol naponta kétszer trenírozott, hetenként pedig öt alkalommal ugrott. Gyakran előfordult, hogy mind az öt alkalommal nagyobb - 420-430 cm-es - magasságon. Ebből a szempontból kivételes egyéniségnek tartom tanítványomat, mert heti öt rudugró edzést csak egészen kivételesen erős, remek fizikummal és főleg igen erős bokával rendelkező ugrók tudnak folytatni.

Tataból hazatérve az ugróedzések számát egyvel csökkentettük és a meleg idő beálltával egyre jobban szorgalmaztuk a vágtaedzéseket. A téli termi munkának lassan kezdett beérni a gyümölcse. Tanítványom most már 360 cm-es fogásmagassággal könnyedén ugrott, sőt nagyobb magasságoknál lassan kezdett 370 cm-ig felcsuszni a fogásmagasság anélkül, hogy a korábbi években tapasztalt időelőtti gyors felleldülés bekövetkezett volna. Ekkor már nem volt ritkaság, hogy tanítványom edzéseken az eddig fennálló rudugrócsúcs fellett ugrott, sőt egy alkalommal a 443 cm-es magasságot mintegy 15-20 cm-rel felette, szinte csodálatra méltó könnyedséggel, ugrotta át. Munkabírása szinte egyeduralkodó. Előfordult, hogy széles időben nem tudott megbirkózni a 435 cm-es magassággal. Bár igyekeztem lebeszélni a további kísérletekről, ennek ellenére folytatta az ugrást, míg a 35. ugrásra simán áтуgrotta a magasságot. Annál az ugrónál, aki 35. ugrására ilyen teljesítményre képes a kondícióval és erőnléttel nem lehet baj.

De jelentkezett egy újabb probléma. Horváth János rudja a magasabb fogás következtében fellépő nagyobb terhelést nem bírta és az ugrás után hajlott maradt. Pillanatnyilag is ez a helyzet. Érthetően ez azzal jár, hogy a versenyző bizalma megrendült a rudjában és ha rövidesen nem tudunk beszerezni megfelelő

rudat, feltétlenül töréssel kell számolni. Tanítványom az év első versenyén, bár közel sem olyan jó technikával, mint amelyet edzéseken nyújtott, de mégis fölényesen ugrotta át a 440 cm-es magasságot. További fejlődésének egyik kulcskérdése a rud-kérdés. Bizunk abban, hogy a magyar rekord ebben az évben nem áll meg a 440 cm-es magasságnál, de jóslatokba nem bocsájtkozunk, hiszen rudugrásnál nagyon sok minden jöhet közbe. Mindenesetre az biztos, hogy Horváth János a magyar atlétika csapat biztos pontja lesz és 440 cm-es rudugró az idén már nem tudja öt megverni.

Néhány tanács kezdő rudugrók és a velük foglalkozó edzők számára.

Rudugrásban komolyabb eredmény csak olyan versenyzőtől várható, aki a pályán való első megjelenése alkalmával már átlagon felüli ügyességről tesz bizonyosságot. A leggyorsabbak közé tartozik, jól ugrik, emelett bátor, nem riad vissza a nehézségektől. Tanácsolom tehát edzőinknek, hogy gyorslábú fiainkból ne akarjanak mindenáron sprintert nevelni, mert esetleg egy közepes képességű sprinterből, egy kiváló képességű rudugró lehet nevelni.

Már az első edzések alkalmával megpróbálkozhatunk a rudugrással. Ezzel kapcsolatban az "Atlétika" című könyvünk kiváló tanácsokat ad és én csak inkább azokban a kérdésekben szeretnék tanácsot adni, amelyekről ott vagy nincs említés, vagy nem eléggé lett kihangsúlyozva.

Elsősorban a pálya állapotáról tartok szükségesnek néhány szót. Sajnos rudugró pályáink korszerűtlenek és elhanyagoltak. A homok szintje egyszínben van a salak szintjével, sok esetben még lejjebb. A homok feltöltése csak 2-3 pesti pályán található meg. Ez pedig egy nagyon lényeges és fontos kérdés. Ha ritkán akad is egy olyan fiatal, aki vállalkozik a rudugrásra, az az első edzések után, a kellemetlen zuhanásoktól, sérülésekről nem is beszélve, kedvét veszti és a könnyebbik megoldást keresve elmegy futónak, vagy távolugrónak.

A korszerűtlen pályák következtében már sok kiváló versenyző lába ment tönkre idő előtt, vagy pedig abbahagyták az atlétika e nagy ügyességet és bátorságot igénylő számát. Pedig a homok nem drága, rudugróink testi épisége ennél sokkal többet ér. Eppen a sérülések és a kezdeti kedvezőtlen benyomások elkerülése végett azt tanácsolom edzőinknek, hogy kezdő rudugróikat mindaddig, amíg az a mozgásban nem elég magabiztos, tornacipőben ugrassák, hogy a szögescipő által - főleg kezdeti időben könnyen előforduló - sérüléseket elkerülhessék. Csak később, 3-4 hét elteltével ugrassuk a versenyzőt szögescipővel. Nagyon fontos, hogy a rudugrás tanításával párhuzamosan tanítsuk meg a versenyzőt futni is, illetőleg folytassunk vágtaedzéseket. Hetenként 1-2 esetben, az ugróedzések után, atlétikus tornász-edzéseket kell folytatni. Ez azért fontos, mert a rudugrás az elugrás pillanatáig atlétika, azon túl pedig szertorna.

Mindaddig tehát, amíg ugróink felső testének izomzata oly-annyira meg nem erősödik,

hogy a rudon, vagy szereken végzett mozdulatoknál már testével könnyen nem bánik, nem várható tökéletes technika. Ezért az ugróedzésekkel párhuzamosan atlétikus tornász-edzéseket is végeztessünk tanítványainkkal. Ez azt jelenti, hogy a szereken végzett néhány perces erő, vagy ügyesítő gyakorlatok után lazító és nyújtó hatású gyakorlatokat folytassanak pár percig. Ezután egy újabb szerre küldjük át a versenyzőt.

Fedettpálya hiányában tornateremben is gyakorolhatják a rudugrást, de sajnos nem egészében. Ilyenkor a rudugrás mozgását részletekre kell bontani és ezeket a részmozdulatokat kell helyesen megtaníttatni. Ilyen például a letüzés és csusztatás, néhány lépés sétálással. Vagy függő kötélén a kötélre való ráugrás, fellendülés, húzódkodás és spirálmozgás gyakorlása. Különböző kézállások szereken. Természetesen ezeken kívül minden olyan gyakorlat jó, amely valamilyen vonatkozásban hasonlít a rudugráshoz. A ruddal való futás pedig még a hó tetején is elvégezhető.

Azokon a napokon, amikor versenyzőink fáradtságról panaszkodnak, ne folytassunk ugróedzést. Ilyenkor gyakori a sérülés és a hibás mozgás. Edzésmódszereink alkalmazásánál az egyéniséget mindig alapvetően tartsuk szem előtt. Azért, mert Horváth János ötször ugrik egy héten - a formábahozás időszakai alatt - nem biztos, hogy ezt mindenki meg tudja csinálni. Általában itt sem lehet mindent sablonosan alkalmazni, de tény az, hogy miként a futónak sokat kell futnia, a rudugróknak is nagyon sokat kell gyakorolni a rudugrást, lehetőleg középohammal és jól feltöltött homoki pályán. Ezt azért hangsúlyozom ki ismételtén, mert a rudugrásnál jelentkező fáradtságot nem annyira a roham és a felugrás, hanem a zuhanás fékezésére kifejtett hatalmas erő kifejtése okozza.

Végezetül azt ajánlom fiatal rudugróinknak és edzőinknek, hogy amint erre az edzések tapasztalatai alkalmat adnak, az első versenyen indítsák el tanítványaikat. Arra legyenek figyelemmel, hogy várható eredménye alapján a mezőnyben ne játszon azért a fiatal versenyző alantas szerepet. A rud legyen könnyű, a versenyző fizikai adottságainak legmegfelelőbb és kezdeti időben bambusz-rud.

A rudugrás vonalán sem terem könnyen a babér és általában itt is - főleg a kezdeti időszakokban - több az ürm, mint az öröm. Fontos, hogy nagyon türelmesek és kitartóak legyenek. A sok gyakorlás, a céltudatos munka, végül is meghozza azt, hogy az ugró már az ugrás közben is tud gondolkodni, ugrása nem ösztönös, hanem tudatos lesz. Ugrásszerű fejlődés pedig csak ettől a pillanattól várható.

Erről a versenyszámról egyébként még nagyon sokat lehetne írni és beszélni. Külön témákat képezne a rud szerepe és jelentősége, a versenyre való felkészülés, a versenyen tanúsított helyes magatartás, a leggyakoribb hibák okai, stb. Remélem, hogy a későbbiek során alkalmam lesz ezekkel kapcsolatos véleményeim kifejtésére is.

SZÖVETSÉGI *Közlemények*

Igen sokan azzal a kéréssel fordultak a Magyar Athletikai Szövetséghez, hogy az Athletikai Híradón keresztül közölje az érvényben lévő minősítési szinteket. Az Athletikai Híradó szerkesztő bizottsága a kéréseket indokoltnak találta és szükségesnek tartotta a szintek leközlését.

Versenyszám	Árdesemes sportoló	I. osztály sportoló	II. osztály sportoló	III. osztály sportoló	Ifjúsági sportoló
Férfiak:					
100 m	10.5	10.9	11.5	12.5	13.3
200 m	21.3	22.2	23.6	25.5	27.5
400 m	47.4	50.0	53.0	56.5	62.0
800 m	1:49.0	1:55.0	2:06.0	2:15.0	2:25.0
1 000 m	-	-	2:40.0	3:00.0	3:15.0
1 500 m	3:45.6	3:58.0	4:20.0	4:40.0	-
3 000 m	8:05.0	8:40.0	9:30.0	10:20.0	11:20.0
5 000 m	14:10.0	15:00.0	16:20.0	17:20.0	-
10 000 m	29:50.0	31:55.0	34:30.0	39:00.0	-
25 000 m	1:22:00.0	-	-	-	-
110 gát	14.5	15.6	17.0	19.0	22.0
200 gát	-	25.5	27.0	30.0	32.0
400 gát	52.0	55.5	62.0	68.0	75.0
1 500 akadály	-	-	4:38.0	5:00.0	5:30.0
3 000 akadály	8:50.0	9:20.0	10:50.0	12:00.0	-
Marathoni futás	2:28:00.0	2:57:00.0	3:31:00.0	4:12:00.0	-
Magasugrás	197	186	175	155	140
Távolugrás	750	700	630	560	495
Rúdugrás	435	390	340	290	242
Hármasugrás	15.25	14.30	13.00	11.60	10.30
Súlylökés	16.10	14.40	12.30	9.90	9.00
Diszkoszvetés	52.50	46.00	37.00	30.00	25.00
Gerelyhajítás	73.00	63.00	50.00	39.00	34.00
Kalapácsvetés	60.00	53.00	43.00	31.00	24.00
Tízverseny	6400	5500	4400	3000	-
Ötösverseny	-	-	2300	1800	1300
5 km gyaloglás	-	-	26:00.0	29:00.0	31:30.0
10 km gyaloglás	-	50:00.0	56:00.0	1:05:00.0	-
20 km gyaloglás	1:35:00.0	1:45:00.0	1:55:00.0	2:15:00.0	-
50 km gyaloglás	4:30:00.0	5:10:00.0	5:42:00.0	6:35:00.0	-
Nők:					
100 m	11.8	12.5	13.3	14.6	16.0
200 m	24.6	26.3	28.0	31.0	34.0
400 m	-	60.0	67.0	77.0	87.0
800 m	2:10.0	2:20.0	2:33.0	3:00.0	3:30.0
80 gát	11.3	12.0	13.5	15.8	17.0
Magasugrás	160	150	140	130	115
Távolugrás	590	540	490	420	350
Súlylökés	13.60	12.00	10.20	8.20	7.00
Diszkoszvetés	46.00	38.00	33.00	24.00	20.00

Versenyszám	Érdemes sportoló	I. osztályú sportoló	II. osztályú sportoló	III. osztályú sportoló	Ifjúsági sportoló
Gerelyhajítás	46.00	40.00	34.00	26.00	20.00
Ötösverseny	4100	3600	3000	2600	-
Hármasverseny	-	-	1700	1500	1300

A fenti minősítési szintek a MASZ Elnökségének határozata alapján 1959. december 31-ig vannak érvényben.

K I N E V E Z É S

Az MTST Elnöksége június 4-én hozott határozata értelmében a Magyar Athletikai Szövetség tanácsát az alábbiakban nevezte ki:

Bartha Bertalan	Kelen János	Pataki István
Barna István	Kincses Zoltán	dr. Pákey Barnabás
dr. Bácsalmási Péter	Koltai László	dr. Sir József
Christián László	dr. Korompai Miklós	Szabó István
Farkas Pál	Lendvai Pál	Tolnay Ágoston
Herczig János	Molnár Pál	Tompay Olivér
dr. Horváth István	Nemes Péter	Tullner János
Kalovits István	Nyilas Zoltán	Zsigmond Mátyás
	Nyirő György	

+++

A Magyar Athletikai Szövetség elnöksége 1959. május 22-i ülésén tárgyalta a Hajdu-megyei atlétika helyzetét és értékelte a Megyei Szövetség munkáját.

A Megyei Szövetség beszámolója és a felülvizsgáló bizottság jelentése alapján a Szövetség elnöksége a következő határozatot hozta:

Szervezeti téren:

a./ A MASZ 1959. évi programja alapján Hajdu-Bihar megye Atlétikai Szövetségének elnöksége készítse el saját programját, majd annak alapján állítsa össze II. félévi munkatervét, ülésrendjét, üléseinek napirendjét.

b./ Az 1960. évi bajnoki rendszer lebonyolítása során a MASZ vegye figyelembe a versenykiírások elkészítésénél az anyagi ellátottságot, elsősorban az utiköltségeket tekintve.

c./ Országos viszonylatra a MASZ elnöksége hozzon határozatot arra, hogy a falusi sportkörök nem igazolt és nem nyilvántartott versenyzői indulhassanak a járási és megyei bajnokságon. A megyei bajnokságon való részvételhez a kikötés az, hogy előzőleg az érintett versenyzőnek részt kell venni a járási bajnokságon. Indokolt esetben a MASZ tegye lehetővé az országos bajnokságon való részvételt is, amennyiben az előzőleg elért eredmény azt kívánatosá teszi.

d./ A Megyei Szövetség elnöksége dolgozza ki 1960. évre a járások közötti, illetve a járásokban atlétizálók részére a versenyrendszert a helyi adottságoknak megfelelően. Ennek lebonyolításához külön anyagi alapot kell biztosítani a járások költségvetéseiben. Az e téren szerzett tapasztalatokat 1961-től esetleg országos viszonylatra terjessze ki a MASZ.

e./ A Debreceni GÖCS Vasasnál és Debreceni EAC-nál szerzett tapasztalatokat a MASZ írja meg a Vasas Szakszervezet Sportosztályának és az OISB-nek.

Az oktatási színvonal emelése érdekében:

a./ A MASZ elnöksége hozzon határozatot az egész ország területén a megyei keretek működtetésére vonatkozóan. A határozat ölelje fel a lehetőségeket és adjon utmutatást a keretek működtetésére elvi és gyakorlati vonatkozásban az eddigi tapasztalatok, illetve gyakorlat alapján.

b./ Az ország legjobb szakemberei 3 alkalommal tartsanak előadást, szervezzenek vitát Debrecenben egy-egy atlétikai ágra vonatkozóan. Erre meg kell hívni a megye területéről az összes edzőket, testnevelő tanárokat, stb.

c./ Ugy az alapfokú, mint a felsőbbfokú oktatás magasabb színvonalra való emelése érdekében a MASZ készíttessen meglévő filmekről kópiákat, hogy minden megyei szövetség rendelkezzen oktató jellegű lassított filmekkel, hurokfilmekkel.

d./ Falusi, járási viszonylatokra dolgozzon ki a MASZ Edző Bizottsága alapfokú edzésterveket. Az edzésterveket úgy kell kidolgozni, hogy azok biztos utmutatóként szolgáljanak olyan társadalmi edzők, önállóan dolgozó atléták, stb. részére, akik nem rendelkeznek megfelelő szakképzettséggel.

e./ A járáások területén folyó szakmai munka elősegítése érdekében a Hajdu-Bihar-megyei Szövetség elnöksége az Edző Bizottságon keresztül csak a megyében dolgozó aktívák részére szervezzen társadalmi edzőképző tanfolyamot, illetve versenybíróképző tanfolyamot Debrecenben.

Végezetül a bizottság megállapítja azt, hogy Hajdu-Bihar megyében a megye területén kevésbé, de Debrecen városában annál nagyobb mértékben fejlődik az atlétika. Ezt a folyamatot minden erővel tovább kell támogatni, márcsak azért is, mert úgy az objektív mint egyéb lehetőségek meg vannak: így az érdeklődés az atlétika iránt, megfelelő számú szakosztály, pálya, megfelelő számú és képzettségű szakember.

A megye eddigi munkájának elismeréséül, továbbá a még nagyobb érdeklődés felkeltése céljából javasoljuk, hogy a MASZ elnöksége bizza meg a Hajdu-Bihar-megyei Atlétikai Szövetséget az 1960. évi NDK-Magyarország ifjúsági férfi és női válogatott viadal Debrecenben történő lebonyolításával.

Bartha Bertalan s.k.
MASZ elnöke

A Borsodmegyei Testnevelési és Sporttanács május 13-1 ülésén tárgyalta a Megyei Atlétikai Szövetség munkáját.

A TST elnöksége a beszámoló és hozzászólások alapján a következő határozatot hozta:

1./ A megyei és városi TST elnöksége elismerését fejezi ki és dicsőretben részesíti az Atlétikai Szövetség vezetőségét az ellenforradalom után kifejtett jó munkájukért.

2./ A Szövetség még ez évben rendezzen versenybírói és társadalmi edzői tanfolyamokat városi és járási szinten. Ugyanakkor folytatni kell az edzők és versenybírók rendszeres szakmai továbbképzését.

3./ A Szövetség fokozottabb támogatást nyújtson a VIT jelvénytulajdonos versenyek és a Falusi Spartakiádok sikeréért. E célból a Szövetség Miskolcon a DVTK pályán minden héten csütörtök d.u. VIT jelvénytulajdonos versenyt rendez.

4./ A Szövetség fokozottabb mértékben nyújtson segítséget a járási atlétikai szövetségeknek, rendszeres helyszíni kiszállások és értekezletek alkalmával.

5./ Az elnökség felhívja az MVSC vezetőségét, hogy 1960-ra alakítsák újra az atlétikai szakosztályt. Ennek előkészítését dobó-, ugrópályák rendbehozását még ez évben végezzék el.

Ugyancsak felhívja az elnökség a Mezőkövesdi Spartakusz SK vezetőségét, hogy több gondot fordítsanak az atlétikai szakosztály működésére és a pálya karbantartására. A Szövetség is nyújtson több segítséget a mezőkövesdi és a kazincbarcikai új szakosztályok fejlődéséhez, megerősítéséhez.

Az elnökség felhívja a DVTK vezetőségét, hogy az atlétikai pályán a kerékpár szakosztály edzését ne engedje, tekintettel arra, hogy a kerékpárosok részére a TST a népkerti pályát jelölte ki.

6./ Az elnökség felkéri a helyi sajtót, hogy a VIT jelvénytulajdonos versennyel, a Falusi Spartakiáddal, valamint az atlétika népszerűsítésével többet foglalkozzon, s e határozat lényegét ismertesse.

Papp-Gazsi Imre s.k.
megyei TST elnöke

+++

ATLÉTIKAI HÍRKEZLET

A MASZ Nyilvántartó Bizottsága 1959. május hó folyamán a következő versenyzőket igazolta át más sportkörbe:

Vermes László /GSE/, Horváth László és Sövényi Ferenc /Bp. Spartacus/, Csutorás Csaba és Garamvölgyi László /TFSE/, Benkovits Györgyi, Nagy József, Bvittay Viola /BEAC/, Kivágó István /Csepel SC/, Horváth János /Tapolcai MAV IAC/ versenyzőket a Bp. Honvédhoz; Szőke Borbála, Kukovecz Ferenc /SZEAC/, Szijjártó Béla és Mautner Valér /Bp. Honvéd/, Szabó József /Gyulai MEDOSZ/ versenyzőket a Szegedi VSE-be; Holló Dezső /Bp. Spartacus/, Köles László és Varga Gábor /Bp. Honvéd/, Takács György /VM. Közért/, Virágh László /Bp. Építők/ versenyzőket a MAFC-ba; Absenger Éva /ESG/, Egyed József /Gyulai MEDOSZ/, Kiss Margit és Nagy Margit /I. sz. ITSK/ versenyzőket az MTK-ba; Hudák Károly és Szabó József /D. Bocskai/ versenyzőket a Debr. Honvédhoz; Jóbóru Jenő, Bartos Ilona, Molnár Gergely, Koppány László, Gazdik László /Csepel SC/, Angeló Istvánné /GH. Hajógyár/, Váczi Mihály /Törekvés/, Takács József /Ceglédi VSC/ versenyzőket a Bp. Spartacusba; Hídvégi Károly /Dunakeszi Magyarság/, Bajó Mária /Előre/, Kertész Zoltán /DVTK/ és Petrányi Péter /BRESZ/ versenyzőket a Vasasba; Révész Péter /VM. Közért/, Montvay István /Vasas/, Oberth Ottó /DVTK/, Gál Éva /Szivári Petőfi/ versenyzőket a BEAC-ba; Csintalan Miklós /UTTE/, Takács Katalin és Egervári Béla /Szolnoki MAV/, Nagy István /SÜMSE/ versenyzőket az U. Dózsa-ba; Deák Imre /DEAC/, Csajka Antal /Békéscsabai MAV/.

Fáy Barnabás /KEGAC/, Szöke Károly /Veszprémi Haladás/ versenyzőket a Csepel SC-be; Loncsák Éva /XX.ker.Petőfi/, Forintos Ilona /Csepel SC/, Gál Géza /Tipográfia/, Vereczki Zoltán /Bp.Honvéd/ versenyzőket a Bp.Petőfi-hez; Schneider Mihály /Dorogi Bányász/, Szilágyi Jenőné /Vasas/ versenyzőket a Bp.MEDOSZ-ba; Urbán Ildikót /Vasas/ a Bp.Epitőkbe; Kármán Ferenc /Bp.Spartacus/, Komjáthy Árpád /Szarvasi MEDOSZ/ versenyzőket a Bp.MÁVAG-ba; Magyar Istvánt /FTC/ a Bp.Postásba; Mitnyam Magdolna /Oroszázi Kinizsi/, Kiss Gizella /Pécsi Ped.Haladás/, Specht Antal /Bp.Honvéd/ versenyzőket a Pécsi Dózsa-ba; Bornemissza Pétert /Miskolci EAFK/ a Soproni MAFC-hoz; Káldi László /Győri Dózsa/ és Csutorás Béla /Nagykanizsai Bányász/ versenyzőket a Győri ETO-ba; Gabnai Ilonát /Békéscsabai Építők/ a Szarvasi MEDOSZ-ba; Guth Józsefet /Battonyai MEDOSZ/ a Gyulai MEDOSZ-ba; Cserháti Zoltán és Tarbó Gyulát /Pécsi Dózsa/ a Komlói Bányászba; Csutorás Jánost /Nagykanizsai Bányász/ a Tatabányai Bányászba; Jászberényi Józsefet /Törekvés/ a Dunaföldvári FSK-ba; dr.Párczen Menyhért /SZVSE/ és Urbán Sándorné /SÜMSE/ versenyzőket a Szegedi Spartacus-ba; Fekete Andrást /U.Dózsa/ az Előrébe; Györgyi Dezsőt /Köszegi NPA.SK/ a Soproni MEDOSZ-hoz; Marosvölgyi Károlyt /Battonyai MEDOSZ/ az Oroszázi Kinizsibe; Matics Alajost /DEAC/ a DASE-be; Popp Pálnét /Alsómocsoládi SK/ a Dombrádi KISZ cs.SK-ba; Solymosi Vilmost /DVTK/ a DEAC-hoz; Szabó Istvánt /DEAC/ a Vámospercsi MEDOSZ-hoz; Zentál Ilonát /BVSC/ a Bp.Törekvés-hez; Szabó Andrást /Bp.Honvéd/ a Gyöngyösi Bányász SK-hoz; Tóth Tibort /Nagykanizsai Törekvés/ a Zalaegerszegi TE-be; Babos Gézát /Győri Vasas ETO/ a Pécsi Ped.Főisk.SK-hoz.

Tamás László:

A 17 méter története

Varju Vilmos 1959.V.2-án elért 17 méter 19 centiméteres súlylökő eredménye a magyar atlétika idei első őrvendetes eseménye volt.

Ennek kapcsán örömmel tesztek eleget a Szerkesztő Bizottság kérdésének, hogy Varju Vilmos fejlődését, fejlődésének fontosabb állomásait és az egyes időszakok hibáit összefoglaljam.

Mielőtt azonban részletesebben kitérnék a technikai kérdések tárgyalására, szükségesnek tartom, hogy visszapillantunk Varju Vilmos sportpályafutásának kezdetére.

Varju Vilmos 1955. tavaszán 18 éves korában kezdett sportolni. Abban az időben magassága 185 centiméter, testsúlya pedig 90 kg volt. Magas, kényelmes mozgású, meglehetősen sok súlyfelesleggel rendelkező fiatal embert ismertem meg benne, akinek akarati tulajdonságai sem voltak túlságosan biztatóak, mivel az önbizalommal és a szorgalommal erősen hadilábon állt. Nem bízott saját képességeiben, nem tudta elképzelni, hogy valaha is komolyabb eredményt érhesen el.

A kezdet tehát nehéz volt, mert Varju csak nagyritkán látogatta az edzéseket és ha megjelent, akkor sem végezte el maradéktalanul az előírt feladatokat. Kényelmes volt, nem vette komolyan az edzéseket. Másfél évnél kellett elteltetnie, amíg végre le tudta vetkőzni kisebbségi érzetét, amíg hinni tudott abban, hogy ha komolyan dolgozik, nem maradhat el az eredmény sem.

A fordulópont 1956. augusztus első fele volt. Ekkor sikerült országos ifjúsági bajnokság reményének megcsillantásával a sok be nem váltott fogadkozás után olyan ígéretet kapnom, amelyet most már valóban tettek követtek. Ifjúsági bajnokságot ugyan nem nyert, de két hónap alatt másfél méterrel fejlődött és 13 méter 48 centiméteres eredménnyel Zsivótzky Gyula mögött a második helyen végzett. Akaratban, szorgalomban ezek után nem volt hiány és önbizalma is egyre jobban izmosodott. A következő idényt 14 méter 51 centiméterrel kezdte és még ebben az évben 15 méter 42 centiméterre javította egyéni csúcát, 1958-ban 15 méter 78 centiméteres első versenyeredménye után 4 centiméterre megközelítette a 17 métert, 1959.V.2-án pedig 17 méter 19 centiméteres eredménnyel ért el.

A technikai vonatkozású kérdések tárgyalását úgy gondolom 1956. augusztus első felénél érdemes kezdeni, mivel egyrészt az azt megelőző időben az előzőkben részletezettek miatt rendszeres komoly munkáról nem lehetett szó, másrészt pedig akkor tértünk át a jelenleg használatos modern súlylökő technika alkalmazására.

Az áttérés nem okozott különösebb nehézséget. A technikai hibák javítását az indítás csiszolásával kezdtük. Viszonylag könnyen sikerült a csipővel történő beindítás elsajátítása. Jobb lábát viszont nem kapta eléggé maga alá, a beérkezés után kontramozgást kapott /a kilökés beindítása előtt törzsét lejjebb engedte és erről az alacsonyabb pontból indított újra/, testsúlya minden ellenállás nélkül átosuszott ballábára, ballába végig hajlított maradt. Hozott lendületét viszont jól használta ki, ennek köszönhető, hogy ilyen kezdetleges mozgással is 13 méter 48 centimétert tudott lökni.

Tekintettel arra, hogy az átállás és a rendszeres munka kezdete a verseny-idény közepeére esett, technikai vonatkozású kérdésekkel nem akartam túlságosan terhelni az új mozgás elemektől amúgy is eléggé megzavarodott Varjut, főleg a jobb láb helyes talajérését erőltettem, ami rövidesen be is igazodott nála. Eredményt inkább a megterhelés fokozatos emelésével igyekeztem elérni.

Maximális megterhelése ebben az időszakban napi 60 dobás, rendszeresen futott 40 és 60 metereket, sok rajtgyakorlatot végzett, rugalmasságát pedig a különböző ugrások gyakorlásával igyekezett fokozni.

Az 1957-es verseny-idényre történő felkészülésből a téli tornatermi edzések és a tervbevett erősítés az ellenfordadalmi események következtében teljesen kimaradt. Az edzéseket 1957. március elsején kezdtük el.

Az 5 hónapi kényszerpihenő után Varju telve ambícióval, akarattal, önbizalommal, frissen, mozgásra éhesen jelent meg az első edzésen és ez a kezdeti lendület mindvégig megmaradt nála.

1957 tavaszán tehát ott tartottunk, hogy a becsúzás utáni talajérésig a súlyosabb hibákat sikerült kijavítanunk. E közben azon-

ban újabb hiba keletkezett. Amíg 1956-ban a súlygolyót helyesen a lábai felett hozta, 1957 tavaszán törzsét a forduláskor előre ejtette, nem tudott a golyó mögé kerülni, dobásai töle erősen jobbra értek talajt. El akartuk kerülni, hogy ez a rossz mozgás beidegződjék és ezért a bal láb helyes használatának gyakorlását megszakítva, áttértünk ennek a hibának a kijavítására. A munka nem ment nehezen, elég volt a megmutatás és a szóbeli magyarázat, kényszerítő helyzetek alkalmazására nem volt szükség. Az idő azonban nem állt meg, ismét elérkeztünk a verseny-idényhez és célkitűzésünket, ami a balláb helyes használatának elsajátítása volt, még mindig nem tudtuk megvalósítani. A változás 1956-hoz képest csak annyi volt, hogy igyekeztünk kihasználni jobb lábát /későbbiek során kiderült, hogy rosszul/, testsúlyát nem egyszerűen átcusztattatta ballábara, hanem jobb lábával fellökte magát arra. A balláb ellenkező mozgásáról /visszanyomás/ előfeszülésről még mindig szó sem volt. Az idény hátralévő része a kisebb hibák javításával tölt el.

Ebben az időszakban a sok rövid vágta, a rajtgyakorlatok megtartása mellett maximális megterhelése napi 120 dobás volt /egészen rövid ideig, négy napig/. Új elem volt felkészülésében a súlyemelés és a kötelezés. Súlyt először hetenként egyszer, majd kétszer emelt egészen alacsony súllyal /50 kg-mal 5-ös sorozatok/. A nyomást nem erőltette, főleg lökessel és szakítással igyekezett erősödni. Maximális súlyemelő adagja egészen alacsony, napi 2 tonna volt.

Az 1958-as idényre való felkészülést már 1957 november hónapban megkezdtük. Súlyponti kérdésnek az erősítést tekintettük, de nem hanyagoltuk el a téli hónapok alatt a technika gyakorlását sem. Dobó edzéseinket egyrészt szabadban, másrészt pedig a Honvéd SE Tűzer-utcai fedett pályáján tartottuk /válogatott keretedzések/. Most már teljes mértékben a jobb és balláb munkájának összehangolásán fáradoztunk. Amint az előzőekben említettem, jobb lábával ugyan igyekezett megfelelő erőt kifejteni, bal lába azonban semmi ellenállást nem fejtett ki. Ennek kiszűrése érdekében nem engedtem, hogy beváltson, nem engedtem, hogy testsúlyát áthelyezze bal lábára, hanem a dobásokat harántterpesz állásban végeztettem vele. Ezáltal megszokta, hogy bal lábával ellenálljon a jobb láb erőfejlesztésének /ennek következtében végre bal lába sem maradt hajlítottnak/. Sajnos a felkészülés ismét nem volt zavartalan, mert január végén jobb térdem megrándult, márciusban pedig mandula műtéten esett át. A február és március hónapok - sajnos - teljesen kiestek a felkészülésből és csak április hónapban folytathattuk a munkát. A harántterpesz-állásból történő dobások elhagyása után, bal lábának munkája kielégítőnek bizonyult, azonban az is kiderült, hogy teljesen elfelejtett beváltani /képtelen volt rá/ és jobb oldala nem kísérte kellő időben a kilökes folyamatát /elmaradt/. Ugyanebben az időben egy másik hiba is jelentkezett, /meg kellett lennie előbb is, csak nem vettük észre/ jobb lába még emelés közben balra hátra-felé kicsúszott alóla.

Ezeket a hibákat a felugrás technikájának bevezetése részben megszüntette. A jobb oldal elmaradásán azonban ez sem segített. Az ugró-technika elsajátításával sikerült Varjunak 16 méter 34 centiméteres eredménye után a 16 méter 63 centiméteres és a 16 méter 96 centiméteres csúcscsújtatás.

Varju maximális megterhelése az eddig ismertetett gyorsító és ruganyosságot növelő gyakorlatok megtartása mellett napi 100 dobás volt. Új elem volt felkészítésében sok hirtelen, robbanásszerű gyorsító gyakorlat rendszeres alkalmazása. Súlyemelő megterhelése mind a napi tonnaszámban, mind pedig a szerek súlyának növelése tekintetében emelkedett. Teljesítőképesége lökésben 120 kg, szakításban 80 kg volt. A súlyemelést a versenyszezon alatt sem hagyta abba. Ez azonban csak akkor jelentett mindennapos megterhelést ha a hét végén nem volt súlylökő versenye, mert ezesetben a hét folyamán legfeljebb két ízben végzett erősítő gyakorlatokat. Maximális megterhelése ezen a vonalon napi 5 tonna volt.

Az 1959-es verseny idényre a felkészülést 1958. november hónapban kezdtük. A téli hónapok súlyponti feladata ismét az erősítés volt. Ez az erősítés kielégítően sikerült, mivel eddigi legjobb súlyemelő eredményeit sorra megjavította, nyomásban 17.5 kg-ot /a nyomást most sem erőltettük/, szakításban 27.5 kg-ot, lökésben 15 kg-ot javult. Erőnlétének kialakításában fontos szerepet játszott a tatali edzőtáborozás, ahol lényegesen kedvezőbb feltételek mellett készülhetett.

Technikai vonatkozásban a jobb oldal kérésének kijavítását jelöltük meg közvetlen feladatként. Ezt azonban eddig nem sikerült megvalósítani, mivel a múlt évben elsajátított mozgását nem tudta átmenteni az idény kezdetére és jelenleg ismét mozgáshibákkal küzd. Felugró-technikája nem megfelelő, a bal lába ismét nem tart eléggé /egész testével becsúszik a dobásba/, könyöke a golyó alá csúszik. Ezeknek a hibáknak visszatérésében egyrészt Varju, másrészt pedig én vagyok a hibás. Minden évben ismétlődő jelenség Varjunál, hogy elhanyagolja az elméleti foglalkozást. Edzés után teljesen kikapcsolódik és talán a következő edzésig nem is gondol a súlylökésre. Elégedett önmagával, ha egy dobása jobban sikerül, úgy érzi, hogy ez egyben tartós szint-emelkedést is jelent. Az edzéseken sem igyekszik arra, hogy minden dobását jól megszerkessze, nem gondolja végig dobásait. Nem törekszik arra, hogy mozgáshibáit a következő kísérleteknél azonnal kijavítsa, mint ahogy ezt O'Briennél láttuk budapesti versenyen. /Pedig ha ezeket elmulasztja, az a bizonyos jobb dobás csak véletlenül sikerülhet./

Ismételten hangsúlyozom, hogy ez nem új, hanem évenként visszatérő jelenség és kellő meggyőzéssel kiküszöbölhető. Erre a felvilágosító munkára nem fektettem az idény kezdetén megfelelő súlyt, amit azonban az utóbbi időben többszöri hosszantartó beszélgetés során igyekeztem pótolni. Ugy gondolom, hogy megbeszéléseink eredményesek voltak és Varju hamarosan újabb kiváló eredménnyel örvendezteti meg az atlétika híveit.

A marathoni bizottság javaslata alapján az országos marathoni bajnokság nem augusztus 16-án, hanem szeptember 6-án kerül megrendezésre.

Versenykiírások

A Magyar Népköztársaság 1959. évi gyalogló és maraton futó-
bajnokságainak versenykiírása

1./ A bajnokság célja: az 1959. évi országos bajnokságok eldöntése.

2./ A bajnokságok helye és időpontja:

Marathon futóbajnokság: Balaton mellett, 1959. szeptember 6.

20 km-es gyalogló bajnokság: Budapest, 1959. augusztus 2.

50 km-es gyalogló bajnokság: Budapest, Népstadion, 1959. augusztus 23-án 8 óra.

3./ A bajnokságok rendezője: a Magyar Athletikai Szövetség

A maraton bajnokság versenybírósa:

elnök: Nyilas Zoltán
helyettese: Székely Alajos
titkára: Pataki István

A 20 km-es gyalogló bajnokság versenybírósa:

elnök: Balázs László
helyettese: Nyilas Zoltán
titkára: Nyirő György

Az 50 km-es gyalogló bajnokság versenybírósa:

elnök: Székely Alajos
helyettese: Balázs László
titkára: Mészáros József

4./ A bajnokságon résztvehetnek: az egyesületek által benevezett versenyzők és csapatok. A maraton futásban és 50 km-es gyaloglásban azok a versenyzők indulhatnak, akik 3 napnál nem régebbi keltezésű külön orvosi engedéllyel rendelkeznek és akiknek nevezését az edző bizottság keretén belül működő hosszútávfutó és gyalogló szakbizottság elfogadta.

5./ Versenyszámok:

Marathon bajnokság egyéni és hármas csapat,

20 km-es gyalogló bajnokság egyéni és hármas csapat,

50 km-es gyalogló bajnokság egyéni és hármas csapat.

6./ Helyezések eldöntése: az atlétikai "Versenyszabályok" szerint.

7./ Nevezés: nevezési határidő:

marathon bajnokságra: 1959. augusztus 15

20 km-es gyalogló bajnokságra: 1959. június 15.

50 km-es gyalogló bajnokságra: 1959. július 5.

A nevezéseket a MASZ irodájába kell megküldeni. Nevezési díj egyénenként 2.-Ft, továbbá csapatonként 5.-Ft.

8./ Díjazás: a bajnokság győztese és győztes csapatai "A Magyar Népköztársaság 1959. évi maraton, ill. gyalogló bajnoka" címet nyerik el. A bajnokság első három helyezettje és csapata éremdíjazásban részesül.

9./ Költségek: a részvétel költségeit az induló egyesületek, a rendezés költségeit a MASZ fedezi.

10./ Egyéb: a versenyekkel kapcsolatos egyéb tudnivalókat a MASZ a benevező egyesületeknek megküldi.

A Magyar Népköztársaság 1959. évi férfi és női felnőtt,
ifjúsági és serdülő összetett bajnokságának versenykiírása.

1./ A verseny célja: az 1959. évi bajnokság eldöntése mindhárom korcsoportban.

2./ A verseny helye és időpontja: Budapest,

ffi felnőtt tízesverseny: 1959.X.3-4.

női felnőtt ötösverseny: 1959.VIII.1-2.

ffi ifjúsági ötösverseny és

női ifjúsági hármasverseny: 1959.VIII.23.

serdülő fiú és leány hármas-

verseny a serdülő bajnokság

keretében: 1959.VII.5.

3./ A verseny rendezője: a bajnokságot a Magyar Athletikai Szövetség rendezi.

Tizesverseny: versenybíróság elnöke: Molnár Pál
helyettese: Szabó István
titkára: Nyíró György

Női ötösverseny:
versenybíróság elnöke: Szabó István
helyettese: Nyíró György
titkára: Molnár Pál

Ffi ifjúsági ötösverseny és
női ifjúsági hármasverseny:
versenybíróság elnöke: Kalovits István
helyettese: Harsányi Gusztáv
titkára: Kiss László

4./ A bajnokságon résztvehetnek: a sportegyesületek által benevezett versenyzők, akik szabályos orvosi ellenőrző lappal rendelkeznek. Serdülő versenyző csak a serdülő, ifjúsági versenyző csak az ifjúsági bajnokságon vehet részt. Női felnőtt ötösversenyben indulhat minden olyan ifjúsági versenyző is, aki előzőleg hárompróbában I. osztályú szintet ért el.

5./ Versenyszámok:

Férfi tizesverseny /felnőtt/	Női ötösverseny /felnőtt/
Férfi ötösverseny /ifjúsági/	Női hármasverseny /ifjúsági/
Fü hármasverseny /serdülő/	Leány hármasverseny /serdülő/

A versenyszámok elosztása a versenyszabályok értelmében történik. A MASZ elnökségének 1958. január 24-i határozata értelmében a férfi ifjúsági ötösversenyben 1500 m helyett 1000 m-es síkfutás kerül megrendezésre.

6./ Helyezések eldöntése: a fennálló versenyszabályok értelmében.

7./ Díjazás: a versenyszámok győztesei "A Magyar Népköztársaság 1959. évi /felnőtt, ifjúsági, serdülő összetett, /tizesverseny, ötösverseny, hármasverseny/ bajnoka" címet nyerik. A bajnokságok első három helyezettjei éremdíjazásban részesülnek.

8./ Nevezések:

Férfi felnőtt tizesversenyre:	1959.IX.15.
Női felnőtt ötösversenyre:	1959.VII.15.
Férfi ifjúsági ötösversenyre és női ifjúsági hármasversenyre:	1959.VIII.2.
Serdülő fiú és leány hármasver- senyre:	1959.VIII.16.

A nevezéseket a MASZ irodába kell beküldeni. Nevezési díj személyenként 2.-Ft.

9./ Költségek: a rendezés költségeit a MASZ, a részvétellel kapcsolatos költségeket az egyesületek fizetik.

A Magyar Népköztársaság 1959. évi férfi és női felnőtt atlétikai pályabajnokságának versenykiírása

1./ A verseny célja: az 1959. évi országok bajnokságok eldöntése, ezen keresztül a sportegyesületekben folyó oktatási munka lemerése és a bajnoki pontok alapján a sportegyesületek rangsorolása.

2./ A verseny helye és időpontja: Budapest, Népstadion, 1959. VIII.21-22-23-án.

3./ A verseny rendezője: a Magyar Athletikai Szövetség.

A versenybíróság elnöke: Ungur Imre
helyettese: dr. Horváth István
titkára: Nyíró György

4./ A versenyen résztvehetnek: a sportegyesületek által benevezett versenyzők, akik 6 hónapnál nem régebbi keltezésű orvosi engedéllyel rendelkeznek. A bajnokságon indulhatnak a fennálló rendelkezések figyelembevételével az I. osztályú ifjúsági és serdülő versenyzők is. Az ügyességi számokban a nevezések elfogadása felett a Magyar Athletikai Szövetség elnöksége dönt.

5./ Versenyszámok:

Augusztus 21.: ffi: 100 előfutam, középfutam; 400 előfutam, középfutam; 1500 elő-
futam; 5000 m; 110 gát előfutam, döntő; rúd; súly; gerely.

női: 100 előfutam, középfutam; 400 előfutam; távol, diszkosz.

Augusztus 22.: ffi: 100 döntő; 200 előfutam; 400 döntő; 800 előfutam; 1500 döntő;
200 gát előfutam, döntő; 3000 akadály; magas; távol; diszkosz.

női: 100 döntő; 400 döntő; 80 gát előfutam, döntő; gerely.

Augusztus 23.: ffi: 200 középfutam, döntő; 800 döntő; 10.000 m; 400 gát előfutam,
döntő; hármas; kalapács.

női: 800 időfutam; 200 előfutam, döntő; magas; súly.

- 6./ Helyezések eldöntése: az atlétikai "Versenyszabályok" alapján.
- 7./ Nevezési határidő: 1959.VIII.4. A nevezéseket a MASZ irodájába kell beküldeni.
/Bp.V.Rosenberg hp.u.1./ Nevezési díj személyenként és versenyszámonként 2.-Ft.
- 8./ Díjazás: a versenyszámok győztesei a "Magyar Népköztársaság 1959. évi felnőtt bajnoka" címet nyerik. A versenyszámok első három helyezettje éremdíjazásban részesül.
- 9./ Költségek: a rendezés költségeit a MASZ, a részvételi költségeket az egyesületek fedezik.
- 10./ Egyéb: az ügyességi számokban a délelőtti selejtező versenyek elkerülése végett a nevezések elfogadása felett a Magyar Athletikai Szövetség dönt. Kalapácsvetésben a verseny napján délelőtti selejtező versenyt tartunk, melynek alapján a 6 legjobb eredményt elérő versenyző vehet részt a délutáni versenyen. A futószámokban a kiméretlen pályán szükség esetén figyelembevéve az erőviszonyokat időfutamokat tartunk.

Nagy készülődés a Napfény városában

A Tisza fővárosáról, az Alföld metropoliszáról, már a rómaiak, mint "civilitas solis". ról emlékeztek meg, hisz évi átlagban több, mint kétezer napfényes órája hazánk legnagyobb sötétebb helyévé avatta Szegedet.

És a napfény városa július 26-án készül megrendezni a III. nemzetközi marathoni futóversenyt, az oly hosszú idő után az idén először felújított szabadtéri játékok műsorának tengelyébe iktatva be a felbecsülhetetlen atlétikai csemegét.

Szegeden a marathoni futásnak mélyre gyökerező hagyományai vannak. Elég, ha utalunk az 1926. évben itt megrendezett országos marathoni bajnokságra, melyet a veterán Király Pál nyert meg. A helybeliek közül dr. Hernádi Herzsényák Mihály lett a második. Az 1946. évben dr. Csaplár András nevéhez fűződött a győzelem 2:52:40 órással. A legjobb tiszaparti futó Zalavári Ferenc volt. A legnagyobb szegedi siker az 1947. évben született, amikor is a vasutasok hármas csapatai az első, harmadik és hatodik helyet vívták ki Kovács, Zalavári, Szécsi, Kobrizsa, Gyetvai, Temesvári, Ottruba, Csonka és Kincses révén. Az egyéni győztes Kiss József volt 2:41:14.6 órással. Az 1955. és 1956. évi nagysikerű országos vándordíjas versenyek után érkeztek el 1957-ben az első nemzetközi versenyek, amelyen jugoszláv és keletnémet versenyzők álltak rajthoz a teljes magyar él-gárdán kívül. Győzött a jugoszláv Franjo Skrinjar 2:35:12.2 órással. A legjobb magyar, Simon II. István harmadik lett 2:41:21.6-os eredménnyel. A szegediek élversenyzője, Temesvári Gyula 3:09:25.6-os teljesítménnyel a 21. helyen kötött ki. Tavaly a II. nemzetközi versenyen a jugoszlávok és keletnémeteken kívül már a románok is megjelentek. Ekkor is Skrinjar győzött 2:32:50.6 óras eredménnyel. Kovács Zoltán, mint a legjobb magyar harmadik lett 2:37:51.0-es teljesítménnyel, míg Temesvári 2:58:06.6-al a 17. helyre került.

A közelmultban ült össze az idén először a Szegedi Spartacus-Vasas SC. és a Szegedi Városi Atlétikai Szövetség közös rendezésében lebonyolítandó és immár hagyományossá vált nemzetközi marathoni futóverseny szervező bizottsága. A verseny jelentőségére jellemző, hogy a versenyt Szeged városa a magának tekintti és így az ülésen a rendezőkön és a megyei szakszövetségen kívül résztvettek a párt, a VTST, a honvédség, az idegenforgalmi hivatal és a Spartacus Sportközpont képviselői, akik felosztották maguk között a

feladatokat. A direktívákat Goldmann Ignác, a szegedi marathoni versenyek spiritus rectora adta.

Szeged városának tanácsa tudja, hogy a Nemzetközi Atlétikai Szövetség az idei szegedi III. marathoni versenyt azzal fémjelizte, hogy azt naptárába beállította, melyre a rendezők 16 nemzetet hívtak meg. A város tisztában van azzal, hogy a versenyek megrendezésének jogával fényes perspektíva elé néz. Ismeri a bostoni, new-yorki, kassai marathoni versenyek vagy a sao-paulói szilveszter-éjjeli nagy futóverseny jelentőségét, melyek az atlétika világában minden évben az érdeklődés középpontjában állnak. Tudja, hogy ezeken a versenyeken a világ legjobb hosszútávutói adnak egymásnak találkozót, mely találkozók a rendező város egész lakosságának érdeklődését vívják ki.

Természetesen ezek a nagy marathoni versenyek nem egyik évről a másikra jutottak hírnévhez, hanem ezekben a városokban a versenyeknek több évtizedes hagyományai vannak már. A szegedi marathont még csak tavalyelőtt irták ki nemzetközi jelleggel először. Akkor még csak három, tavaly már négy nemzet futói indultak. E versenyeknek határozott sikerük volt és a külföldiek a legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak azokról. E kezdeti eredmények után a szegediek szeretnék marathoni versenyeket további maradandó sikerek mérföldköveivé tenni, sőt úgy kiépíteni, hogy arról - mondjuk egy évtized múlva - úgy beszéljenek az atlétikában, mint a már említett patinás nagy nemzetközi versenyekről. Szeged városának a sportbeli attrakción kívül idegenforgalmi szempontból sem közömbös, ha minél több nemzet versenyzői és sportvezetői találkozhatnak náluk, megismerik kulturáját, szocialista életkörülményeit.

A meghívott nemzetek közül elsőként jelentette be részvételét a cseh, lengyel, olasz és NDK szövetsége és így a verseny névja máris felül fogja mulni a tavalyit. A többi nemzetek és a teljes magyar élgárda nevezései a közeljövőben várhatók.

A szegediek hiszik, hogy fáradozásait siker fogja koronázni és az idei III. nemzetközi marathoni futóverseny néltő folytatása lesz az eddigieknek. Ezen az uton haladva remélik, hogy városuk idővel rákerül majd a világ nagy marathoni futóversenyeinek listájára.

És a napfény városa addig is mindig hív és vár, szíves szeretettel lát vendégként minden marathonistát.

A magyar atléták helyezései az 1958.évi világranglistákon

A Nemzetközi Athletikai Szövetség mindeddig hivatalos világranglistát nem bocsájt ki, így a világranglisták "fél-hivatalosan" főleg nagyobb atlétikai szaklapok és statisztikusok összeállításaként jelennek meg.

1958-ban a világ legjobb 50 eredménye között a magyar atléták a következő eredményekkel és helyezésekkel szerepelnek:

F é r f i a k

	Legjobb eredmény 1958-ban	Magyar versenyzők	eredménye	helyezése	Ötvenedik eredménye
100 m	10.2	-	-	-	10.4
200 m /kanyar/	20.6	-	-	-	21.3
400 m	45.5	Csutorás Csaba	47.2	38.	47.4
800 m	1:46.7	Szentgáli Lajos	1:47.7	12.	1:49.8
		Kovács Lajos	1:47.7	13.	
1500 m	3:36.0	Rózsavölgyi István	3:40.0	5.	3:46.4
		Kovács Lajos	3:41.1	8.	
		Kiss György	3:45.1	39.	
		Szekeres Béla	3:46.4	49.	
3000 m	7:58.0	Rózsavölgyi István	8:02.6	6.	8:16.6
		Iharos Sándor	8:04.0	9.	
		Szabó Miklós dr.	8:04.8	11.	
		Varga Gyula	8:05.2	13.	
		Szekeres Béla	8:05.8	16.	
		Kovács József	8:06.4	17.	
		Hecker Gerhard	8:11.2	28.	
5000 m	13:51.6	Iharos Sándor	13:57.2	7.	14:14.6
		Kovács József	14:07.4	27.	
		Szabó Miklós dr.	14:07.6	30.	
		Hecker Gerhard	14:12.6	40.	
		Varga Gyula	14:14.2	46.	
10.000 m	28:56.0	Kovács József	29:05.6	9.	29:59.8
		Iharos Sándor	29:56.4	43.	
110 m gát	13.6	-	-	-	14.3
200 m gát	22.7	Retezár Imre	23.9	31.	24.1
		Botár Attila	24.0	43.	
400 m gát	49.2	Botár Attila	52.7	46.	52.7
3000 m akadály	8:32.0	Varga Gyula	8:40.8	8.	8:59.0
		Hecker Gerhard	8:42.4	11.	
		Jeszenszky László	8:45.2	13.	
		Wittine László	8:48.0	16.	
		Bárkányi István	8:53.8	31.	
		Bodó Árpád	204	28.	
Magasugrás	212	-	-	-	202
Rudugrás	468	-	-	-	436
Távolugrás	800	-	-	-	747
Hármasugrás	16.59	-	-	-	15.43
Súlylökés	19.22	Varju Vilmos	16.96	31.	16.69
		Mihályfi János	16.69	50.	
Diszkoszvetés	57.42	Szécsényi József	56.60	5.	51.84
		Klincs Ferenc	55.66	14.	
		Lévai Károly	52.02	45.	
Kalapácsvetés	68.68	Zsivótzky Gyula	64.10	13.	60.01
		Csermák József	61.95	29.	
		Trényi Imre	60.44	43.	
Gerelyhajítás	84.90	Kulcsár Gergely	76.36	22.	73.23
		Petőváry Attila	74.47	35.	

N ő k

100 m	11.3	Bata Teréz	11.9	48.	11.9
200 m	23.4	-	-	-	24.7
400 m	53.6	Németh Ida	55.5	7.	57.2
		Munkácsi Antónia	57.2	50.	
800 m	2:05.8	Kazi Aranka	2:09.0	14.	2:12.5
		Sasvári Gizella	2:11.8	40.	
80 m gát	10.6	Somogyi Nándorné	11.2	48.	11.2
Magasugrás	183	-	-	-	161
Távolugrás	628	-	-	-	584
Súlylökés	16.66	Bognár Judit	15.08	13.	13.77
Diszkoszvetés	54.38	Hegedüs Györgyi	48.98	23.	46.75
		Bognár Judit	46.75	50.	
Gerelyhajítás	57.49	Antal Márta	51.25	22.	46.51
		Balogh Anikó	49.35	32.	

Az utolsó években Európa-szerte igen megnövekedett az ifjúsági nemzetközi atlétikai találkozók száma. A magyarázat egyszerű: a különböző országokban egyre inkább szükségnek tartják, hogy a tehetséges fiatal atlétáknak már korán nemzetközi versenyalkalmakat biztosítsanak s ezzel is elősegítsék az utánpótlás fejlődését. Nem véletlen, hogy a közelmúltban már felmerült ifjúsági Európa-bajnokság rendezésének gondolata is s nincs messze az idő, amikor az ifjúságiak versenyzésére vonatkozólag egységes szabályokat hoznak, mert jelenleg a korhatár, gátmagasság és dobószerek súlya tekintetében országok szerint még különbségek mutatkoznak.

Egyre nagyobb érdeklődés mutatkozik meg nemzetközi viszonylatban is az utánpótlás eredményei iránt. Erre mutat az is, hogy az atlétikai újságírók nemzetközi szervezeteinek /ATPS/ csehszlovák tagjai a közelmúltban összegyűjtötték az 1958-ban elért legjobb európai ifjúsági eredményeket. Az egységes elbírálás érdekében csak 19 éves, vagyis 1939-ben, illetve később született versenyzők eredményeit vették figyelembe. A most elkészült összeállítás számunkra örvendetes, mert a számonként 10 legjobb ifi között elég sok magyar atléta szerepel, több, mint a felnőtt listán. Bár az új idény már megkezdődött, mégis érdekesnek tartjuk a rangelsőket és a magyar helyezetteket felsorolni.

Férfiak

100 méter:	1. Berruti /olasz, 39/, Radford /brit, 39/ és Ozolin /szovjet, 39/ 10.3. A 10. eredménye 10.6, összesen 39-en futottak 10.7-et és jobbat.
200 méter:	1. Radford 20.8. A 10. eredménye 21.7. Mihályfi 21.8-cal 12-ik, Csizsar 21.9-cel 20-ik többedmagával.
400 méter:	1. Kinder /NSZK, 39/ 47.7. A 10. eredménye 48.9.
800 méter:	1. Zsilkin /szovjet, 39/ 1:51.2. A 10. eredménye 1:53.2.
1500 méter:	1. Baran /lengyel, 39/ 3:48.2, 2. Szentiványi 3:49.1. A 10. eredménye 3:54.4.
3000 méter:	1. Peurla /finn, 39/ 8:25.0, Simon Attila 8:34.6-tal ötödik, Percze 8:35.2-vel hatodik.
110 m gát:	1. Csizsityakov /szovjet, 39/ és Mazza /olasz, 39/ 14.3, Szoke 15 mp-cel másodmagával 9-ik.
200 m gát:	1. Gerbig /NSZK, 39/ 24.1, Szoke 25.2-vel másodmagával 10-ik.
400 m gát:	1. Araviita /finn, 39/ 53.6. A 10. eredménye 55.3.
1500 m. ak.:	1. Hankus /lengyel, 39/ 4:16.9. Szentiványi 4:18.5-tel 6-ik, Simon D. 4:21.4-gyel 10-ik.
Magas:	1. Lohov /szovjet, 39/, Horosilov /szovjet, 39/ és Hellén /finn, 39/ 200. Noszály 199 cm-rel 4-ik. A 10. eredménye 195.
Távol:	1. Scharp /NSZK, 39/ 767. Mihályfi 719 cm-rel 7-ik. A 10. eredménye 715.
Rúd:	1. Brejcha /csehszlovák, 39/ 432. Kismartoní K. 401 cm-rel 9-ik. A 10. eredménye 4 m.
Hármas:	1. Gorjajev /szovjet, 39/ 15.64. A 10. eredménye 14.71.
Súly:	1. Morgan /brit, 39/ 15.93. A 10. eredménye 14.95.
Diszkosz:	1. Balanov /szovjet, 41/ 50.69. A 10. eredménye 46.25
Gerely:	1. Nikiciuk /lengyel, 40/ 72.31. Barabás 69.63-mal 3-ik. A 10. eredménye 66.11.
Kalapács:	1. Ainso /szovjet, 39/ 57.67. A 10. eredménye 52.35.

Nők

100 méter:	1. Weston /brit, 40/ és Bijleveld /holland, 40/ 11.7. A 10. eredménye 12 mp. Heldt 12.1 mp-cel többedmagával 15-ik.
200 méter:	1. Agafonova /szovjet, 39/ 24.8. A 10. eredménye 25.2. Heldt 25.3 mp-cel többedmagával 12-ik.
400 méter:	1. Zajceva /szovjet, 39/ és Agafonova 56.4. A 10. eredménye 57.9.
800 méter:	1. Migla /szovjet, 39/ 2:12.0. Nagy Zs. 2:18.9-cel 8-ik, Végh E. 2:19.6-tal 10-ik.
80 m gát:	1. Volkova /szovjet, 39/ 11.0. A 10. eredménye 11.4.
Magas:	1. Shirley /brit, 39/ és Bignal /brit, 40/ 167. A 10. eredménye 161. 23-an ugrottak 160-at és jobbat.
Távol:	1. Jakobi /NSZK, 39/ 614. A 10. eredménye 586. Skultéty 581-gyel 12-ik.
Súly:	1. Bognár Judit 15.04, Mikuss 13.63-mal 6-ik, Oó E. 13.02-vel 13-ik.
Diszkosz:	1. Bognár Judit 46.75, Kontsek 42.26-tal 10-ik. Az első husz között szerepel Stagner /40.86/ és Horváth 40.85/ is.
Gerely:	1. Sasztitko /szovjet, 39/ 52.40. Balogh A. 49.35-tel 6-ik.

A külföldi versenyzők nemzetisége után zárójelben lévő szám a születési évet jelenti, tehát 39 = 1939-ben született.

A Magyar Athletikai Szövetség hivatalos lapja
Szerkesztőség: Budapest, V. Rosenberg házaspár-utca 1.
Kézirat gyanánt.

Felölös szerkesztő: Farkas Pál

Szerkeszti a Szerkesztőbizottság: Nyíró György, dr. Sir József, Szabó István és Tompay Oliver

A rajzokat Hires László készítette

Előfizetési díj: 1 évre 36.- Ft., 1/2 évre 18.- Ft., 1/4 évre 9.- Ft.

Előfizethető a MASZ irodában, vagy a MASZ 251.502-V. sz. csekkszámlára.

Felölös kiadó: Sport Lap- és Könyvkiadó igazgatója

Sport Kiadó Sokszorosító Üzeme

Felölös a vállalat igazgatója

